

saalidet som muligt vilde afvige fra Regjeringens Udfast. Det forekommer os nemlig at være en ganske rigtig Maxime, at, om man ogsaa kan have en eller anden Betænkelse ved en Bestemmelse i et Forslag, saaledes som det er kommet fra Regjeringen eller fra det andet Thing, bør man dog ikke, naar ikke afgørende Grunde tale derfor, afvige derfra, og da saalidet som muligt. Men, da dette Tillæg er udgaaet i Folkethinget, har Udvalget meent, at man burde vende tilbage til den almindelige Regel, der ogsaa synes hidtil at være fulgt i Praxis, idet man har behandlet disse Sager som almindelige justitielle Sager. Efterat Landstinget nu har antaget, at der igjen burde optages en Bestemmelse om Fængselsstraf i denne Lov, vil det ogsaa være meest stemmende med den Tendens, der i Lovgivningen er til, hvor en Sag ikke efter sin Natur er en Politiefag, at lade den forblive under den almindelige justitielle Forsølgning, naar der kan blive Spørgsmaal om corporelig Straf. En saadan Bestemmelse findes f. Ex. i Plc. af 10de Marts 1820 om Dvarantinesager, i Plc. af 26de Juli 1837 om Skovforbrydelser, i en Frd. af 5te Mai 1847 om Bestadigelser af Jernbaneindretninger og i Loven af 29de Decbr. 1853 om Bestadigelse af electricke Telegrapher. Det forekommer saaledes Udvalget, at det vil være det Naturligste og Rigtigste og meest stemmende med, hvad der hidtil har været Praxis, at disse Sager ikke underkastes nogen extraordinair Behandling, men den almindelige justitielle Forsølgning. Ved at gennemlæse Betænkningen seer jeg, at Udvalget i Slutningen har udtrykt sig noget kort, og, skjøndt jeg ikke troer, at der kan være Anledning til Misforstaaelse for Noget, der kjender noget til vor Retsforfatning, skal jeg dog, for at forebygge videre Misforstaaelse i denne paa Misforstaaelser saa rige Sag, tillade mig at bemærke, at, naar vi have yttret, at Forhold, som kunne berøre denne Lov, undertiden kunde blive at behandle som Politiefager, fordi de nærmest fremtræde som Politieuordener, saa er det naturligviis ikke Meningen, at dette skulde finde Sted, hvor det virkelig var klart og givet, at en Overtrædelse af nærværende Lov forelaa; thi da vilde dette jo være Hovedsa-

gen, som ordentligviis vilde trække Politieforsølsen med sig, hvis en saadan concurrerede dermed; men der sigtes til saadanne Tilfælde, hvor det enten er uvidt, om Forholdet kan straffes efter den forliggende Lov, eller endog saa er klart, at det ikke kan straffes efter denne, men det er vist, at der foreligger en Politieuorden; i saadanne Tilfælde vil Forholdet naturligviis kunne forfølges og straffes som en Politieuorden. Jeg skal som et Exempel i denne Henseende henvise til Politiebekjendtgørelsen af 31 Mai 1853 om ulovlig Kjørsel m. m. paa Strandveien til Skoven. Her er der ogsaa nævnt Dyrplageri, og det kan da vel være Tilfældet, at det Forhold, som denne Bekjendtgørelse forbyder, nærmer sig til Dyrplageri, men ikke kan straffes som saadant efter nærværende Lov, men at det derimod udgjør en bestemt Politieuorden, der kan straffes som saadan.

Justitsministeren: Jeg kan ikke nægte, at jeg hellere havde seet, at man var bleven ved den oprindelige Bestemmelse i Udfastet, at disse Sager skulde behandles som offentlige Politiefager. Det medfører nemlig en Forfortelse i Sagernes Behandling og en Forringelse i de Byrder, som disse Sager ellers vilde medføre for de vedkommende Tiltalte. Men jeg vil dog ikke have noget Væsentligt at erindre imod, at Udvalgets Forslag bliver vedtaget, og navnlig troer jeg, at Udvalgets Forslag maa foretrækkes for den Naade, hvorpaa Sagen blev ordnet, da den først var til Forhandling her, nemlig saaledes, at Bestemmelsen blev staaende, og at derimod en Bestemmelse, som gjaldt om Justitsfager, udenfor Reglen ogsaa skulde anvendes paa Politiefager.

Ordføreren: Det er ikke for yderligere at forsvare det Tillæg, som Landstinget tidligere havde føiet til Lovforslaget, og som Udvalget nu har frafaldet, at jeg tager Ordet, men jeg skal dog tillade mig den Bemærkning, at det, som den meget ærede Justitsminister fremsøgte, vistnok neppe har sin fulde Betydning, undtagen under den Forudsætning, at det virkelig var en Politiefag, der er Tale om;